

OMNES

MAGAZINE VAN DE VERENIGING PELGRIMSWEGEN NAAR ROME

S. PIETRO Robbio

■ **1**
Lopen naar Rome als kunstwerk

Ruud Bruggeman

■ **12**
Het Ligurische alternatief

Arnoud Boerwinkel

■ **16**
Twitterende pelgrims

Everdiene Geerling

■ ■ ■ **FIETS- EN WANDELBEURS**

06

MAART 2013

PELGRIMSWEGEN NAAR ROME

Zoekende pelgrims

door
Ben Teunissen, eindredactie

Met een beetje lood in mijn schoenen trok ik in november van het afgelopen jaar naar onze ontmoetingsdag. Zeker niet, omdat ik deze dag nu wel eens over wilde slaan, en al helemaal niet omdat ik opzag tegen welke ontmoeting dan ook. Het was juist de angst de juiste mensen die met hun enthousiasme naar Houten trokken, niet te zullen tegenkomen. Want als eindredacteur was ik toch al een behoorlijke tijd op zoek naar uitbreiding van onze redactie. Want met een grotere groep is het vele werk makkelijker te delen en samen kun je proberen er dan een goed resultaat van te maken. Mede dank zij de goede opzet van deze dag in november, die door Patricia, Everdiene, Marinka en Cor in alle opzichten een succes kan worden genoemd. Overigens waren ook de honderdtachtig aanwezige geënuqueterde leden die mening toegedaan. En gelukkig dus ook voor de groep leden die zich bezig houdt met het samenstellen van de Nieuwsbrieven en de magazines Omnes: de redactie is na mijn zoektocht kwalitatief en kwantitatief uitgebreid. Deze Omnes is een magazine geworden, dat - onbedacht - achteraf ook aan het thema zoektocht blijkt te voldoen: diverse artikelen laten ons ervaren dat ook voor de pelgrim niets menselijks hem of haar vreemd is. Ruud Bruggeman trok er op uit om in het gesprek met

Gerhard Lentink er achter te komen dat pelgrimeren misschien een vorm van kunst kan zijn. Terwijl Pieter Quelle de raaf op je schouders, de eenzaamheid, onder woorden brengt, laat Everdiene Geerling je met behulp van twitter de voordelen van een digitale ontmoeting op je pelgrimstocht ervaren. Een van onze redactieleden bracht ons op het spoor van Yvonne Bos, die ontdekte dat de pelgrimstocht van graaf Willem IV van Holland, in de archieven talrijke sporen van zijn zoektocht naar Jeruzalem heeft achtergelaten. En onze nieuwe redactieleden Arnoud Boerwinkel en Arnold Spijker zochten en vonden alternatieven voor de vele bekende routes die ons naar Rome proberen te leiden. Samen met de vaste rubrieken van de Werkgroep Routes, een bespreking van een opvallend vormgegeven boek en een column die opnieuw tot nadenken stemt, denken wij in onze zoektocht naar een lezenswaardig magazine in alle bescheidenheid te zijn geslaagd. En wanneer jij dat ook vindt, stellen we het erg op prijs dat te vernemen. Voor suggesties staan we altijd open, zeker van zoekende pelgrims, die hun weg hopelijk toch gevonden hebben.

van de redactie redactie@pelgrimswegen.nl

in dit nummer ■ ■ ■

- 1 Lopen naar Rome als kunstwerk** *Ruud Bruggeman*
- 4 De pelgrimstocht van Willem IV** *Yvonne Bos-Rops*
- 6 Bespiegelingen** *Everdiene Geerling en Arnoud Boerwinkel*
- 8 De raaf van de eenzaamheid** *Pieter Quelle*
- 10 Boekbespreking** *Ben Teunissen*
- 11 Column** *Arnold Spijker*
- 12 Het Ligurische alternatief** *Arnoud Boerwinkel*
- 15 De alternatieve weg...** *Arnold Spijker*
- 16 Twitterende pelgrims** *Everdiene Geerling*

■■■ Lopen naar Rome als kunstwerk

door *Ruud Bruggeman*

Gerhard Lentink is een bekend kunstenaar die grote beelden en andere objecten maakt uit prachtig geteekend hout. Die objecten maakt hij als vrij werk of in opdracht van grote bedrijven en instellingen, en ook wel van particulieren. Hij heeft al verschillende grote overzichtstentoonstellingen van zijn werk gehad, en meegedaan aan groepstentoonstellingen.

Maar hij maakt ook andere soorten kunstwerken, bijvoorbeeld vergankelijke landschapsprojecten die hij met vrienden op verschillende locaties in Europa realiseerde. Een van zijn andere projecten is: lopen naar Rome als kunstwerk. Dat maakt mij als Romepelgrim nieuwsgierig, en ik zoek hem op in zijn grote atelier in een oud voormalig schoolgebouw in Dordrecht, volgepakt met enkele van zijn monumentale beelden. Grote beelden: 'ik wil geen kunst maken om boven het bankstel te hangen, het moet in de wereld staan!' Ik zie er ook het beeld staan met de titel 'Es sind zwei Seele, ach, in meine Brust', dat ik al eerder zag in publicaties over hem. Dat is een citaat uit Goethe's Faust, dat mij op mijn pelgrimstochten ook na aan het hart is komen te liggen: je leert jezelf wel kennen in het alleen lopen op die lange wandeltochten!

Als ik hem aan het begin van ons gesprek vraag, hoeveel tijd hij heeft voor dit interview, zegt hij: ik heb altijd tijd! Een zin die me raakt, in deze wereld van mensen met allemaal drukte en haast; een zin die meteen de toon zet van ons gesprek (en van de duur ervan; voor we het weten zijn we vier uur verder).

Hij is opgegroeid in Deventer, en hij houdt van die stad. Een heldere stad: binnen de muren ben je in deze oude stad vol historie, buiten die muren langs de IJssel ben je direct buiten, in alle weidsheid van de

vrije natuur: overzichtelijk en duidelijk. In zijn gereformeerde milieu heeft hij een gevoel van verantwoordelijkheid voor eigen leven meegekregen: zorg dat je doet wat je vindt dat je moet doen in het leven. In zijn jeugd heeft hij – kind van de 60-er en 70-er jaren – een onversneden optimisme en onbekommerdheid meegekregen, in die tijd van groei, opbouw, avontuur en onbegrensde mogelijkheden. Op school blijken zijn gaven te liggen in talen, met name het Grieks, en wiskunde en tekenen. Hij weet al jong dat hij kunstenaar wil worden.

Na zijn eindexamen pakt hij op zijn 17e zijn fiets, en rijdt van huis weg, naar Amsterdam, om zijn leven vorm te gaan geven, wat al direct begint met reizen, trekken, wandelen: beginnend met een grand tour naar Griekenland en Italië, bakermat van onze

